

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopus Co-||loniensiſ Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Caput Quintum. Comes Fridericus saepius S. Engelbertvm accedens
statum eius explorat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

Caput Quintum.

Comes Fridericus sapius S. ENGELBERTVM accedens statum eius explorat.

COMES Fridericus vt conceptam malitiam melius dissimulare posset, pro bono pacis ipsi à Domino Episcopo oblata verbotenus acceptauit, cum eo à Susato exiens, eumq; tam familiariter deducens, vt ei Episcopus diceret: Cognate, cum multa iucunditate simul ascendemus ad solennem Regis & principum conuentum, qui Nurenbergæ celebrabitur. Sciens autem Fridericus, quod postera die dedicaturus esset Ecclesiam in Swelme, oblata hac occasione, exemplo Iudæ petiit pacē Fridericus. licentiam ab Episcopo discedendi, sicque ad satellites suos rediit, eosque diuersis in locis insidias tendere iussit, quidque facerent instruxit, & omni quo potuit studio ad facinus animauit. Erat tum sexta feria post festum omnium Sanctorum, & Domini electus eodem die Sanctis omnibus per meritum passionis sociandus, ad dedicationis locum ieiunus venire constituit. Eodem autem die occurrit ei vidua quædam, super duabus causis sub diuini nominis obtestatione iudicium illius flagitans. Cuius vociferatione sacerdos Dei commotus, ne in hoc inferior videretur iudice illo iniquitatis, de quo Dominus dicit in Euan-
Luc. 18.
 gelio, quod nec Deum timebat, nec hominem reuerbatur: mox de e-
 quo descendit, & sede composita loco Ducis ad iudicandum sedens, humanita-
 super feudo, de quo vidua conquerebatur, sententiam quæsiuit & acce-
 te satisfacit
 pit. Audiens vero pro se & contra viduam sententiam esse latam, ex
 viduæ ius
 multa cordis commiseratione protulit verbum memoria dignum: En
 petenti.
 domina, inquit, feudum hoc, de quo conquereris, tibi per sententiam
 ablatum, mihi que adiudicatum est. Sed ego propter Deum, dolens mi-
 seriam tuam, id tibi relinquo. Porro alterius negotij tui ad me non
 pertinet querimonia. Simile quiddam legimus in Romana historia de
 pio principe Traiano: qui cum esset in expeditione positus, & militia
 vallatus, vidua illi vetustissima in foro occurrit, & iniuriam suam illi
 Traianus
 Imperator
 conquesta est. Cumque ille diceret se ius ei dicturum cum rediret, &
 illa responderet, incertum esse reditum eius: mox Dominus orbis sub-
 stitit, viduam audiuit & vindicauit, omnia illi restituens. Amplius ali-
 quid operatus est princeps noster. Traianus per iudicium viduæ fecit
 iustitiam: Engelbertus omne iudicium conuertit in misericordiam. Et
 quia

Hebr. II.

quia sine fide impossibile est placere Deo, si Imperator illam humanitatem exercuit zelo iustitiæ, non appetitu secularis gloriæ, poterat ei esse ad mitigationem pœnæ; quod sacerdoti Domini, eo quod esset vir Catholicus, contritus & confessus, meritorium fuisse creditur vitæ æternæ. Opus Imperatoris, cum extra charitatem factum sit, mortuum remansit; Opus vero Episcopi, quod ex charitate factum speramus, ad martyrij gloriam valde eum habilem reddidit.

Notatio ad Caput Quintum.

§. Sciens autem Fridericus quod postera die dedicaturus esset Ecclesiam.

An saluentur Episcopi Regnicolæ.

Vicarij in Pontificalibus S. Engelberti.

Schvvelma

C Clericum Parisiensem, cui Episcopi Alemanniæ æternam salutem videbatur despõsuri, quod maiore sæcularis gladij, quam animarum curam gererent, refutat Cæsarius *lib. 2. dialog. cap. 28.* exemplo Sanctorum Brunonis, Heriberti, atque Annonis Archiepiscoporum Colonienfium. Nos potiori iure illi Clerico obijcimus B. ENGELERTVM nostrum, qui etiam Theoderico Heistorum, Waltero Carliolensium Episcopis demandata sua vice Pontificali, à Pontificij per se executione, neque per Imperij curas, neque per Montensis comitatus administrationem abstrahebatur. Cuius rei hæc vetusta habeo documenta, quod templa in Zarne, & Beatæ Mariæ Virginis in oppido Ruremundano, ipsemet consecravit, ac Schwelmensem sacris faciendis fuisset dedicaturus.

Schvvelma hodiè oppidum est ferraria celebre iuxta cognominem riuulum, inter Brackerfeldt, Lennepiam, Hatnegen, & arcem Wetter, profluentem; est vnus ex fundis fiduciarijs à Dicecesi Colonienfi ob exiguum acceptæ mutuo pecuniæ

datis